

MIŁOSTKA (4) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (tak w miło-); a jasne.

sg N miłostka (1). ◇ G miłostki (2). ◇ pl A miłostki (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „miłość”; tu miłość zmysłowa, zwykle przelotna, romans (4) : nákoniec y fáme [białogłowy] podwodzą męszczyzny ku mowie/ wywiaduiąc sie miłostki cudzey GórnDworz X, Aa8, L14; Nie mnimayże też áby namilfsza miłostká też do tego [do podpuchłych oczu i zablądłej twarzy] ledá iáką pomocniczą byłá. RejZwierc 158.

TG